

мъ: гдѣто и да са проповѣда то-
ва Евангеліе по сичкіа свѣтъ, ще
са казва за нейнъ споменъ и (то-
ва) което та направи. Тогава еди-
нъ отъ дванадесать-тѣ, който са
наричаше Іуда Искаріотскій, оти-
де при първосвященници-ты, и
рече: какво ще ми дадете, и азъ
ще ви го прѣдамъ? И тѣ мѣ прѣ-
дложиха тридесать сребренницы.
И отъ тогава тжрсаше благоврѣ-
міе да го прѣдаде. И въ първыя
день на (праздника на) безквас-
ны-ты (хлѣбове) додоха ученицы-
ти при Исуса, и рѣкоха мѣ: гдѣ
искашъ да ти приготвимъ да ѣд-
дешъ Пасха-та? И той рече: иде-
те въ града при еди кого си, и ре-
чете мѣ: учитель-тъ казва: вѣрѣма-
то ми е близъ; у тебе ще напра-
вѣ Пасха-та съ ученицы-ты си.
И сториха ученицы-ти каквото и-
мъ повелѣ Исусъ; и приготвиха
Пасха-та. И когато са свечери, сѣ-
днали въ на трапеза-та съ двана-
десать-тѣ. И понеже знааше Ис-
усъ, че Отецъ мѣ е далъ сичко на
ржцѣ-ты, и че отъ Бога е излѣ-
зълъ и при Бога отива. Става
отъ вечера-та, и слага си дрехы-
ты, и зѣ прѣстилка, та са прѣ-
паса. Послѣ налѣ вода въ омы-
валница-та, и начала да омыва но-
зѣ-ты на ученицы-ты, и да (гы)
отрива съ прѣстилка-та съ коа-то
въ припасанъ. И тжй идѣа при
Симона Петра; а той мѣ казва:
Господи, ты ли ще ми омыешь но-
зѣ-ты? Отговори Исусъ и рече мѣ:
Това което азъ правѣ, ты сега не-
знаешъ, но испослѣ ще раздѣлѣшъ.
Казва мѣ Петръ: нѣма да омые-

шь мои-ты нозѣ до вѣка. Отго-
вори мѣ Исусъ: ако та не омышъ,
нѣмашъ дѣла съ мене. Рече мѣ
Симонъ Петръ: Господи! не само
нозѣ-ты ми, но и ржцѣ-ты и гла-
ва-та. Казва мѣ Исусъ: омытый
нѣма потреба, освѣнь нозѣ-ты си
да омые, но е сичкій чистъ; и вые
сте чисти, но не синца. Защо-то
знааше прѣдателя си; за това ре-
че: Не сте синца вы чисти. А ка-
то омы нозѣ-ты имъ, и си зѣ дре-
хы-ты, сѣдна пакъ, и рече имъ:
Знаете ли какво ви направихъ?
Вые ма выкате учитель и Господъ;
и добрѣ казвате, защото съмъ.
И тжй азъ, Господъ и учитель,
ако ви омыхъ нозѣ-ты, (то) и вы
сте длъжни единъ другому нозѣ-
ты да омывате. Защото азъ ви
дадохъ примѣръ, да правите и вы
каквото азъ направихъ вамъ. Ис-
тина, истина ви казвамъ, никой
равъ не е по горенъ отъ господа-
ра си, нито посланникъ е по горенъ
отъ оногova който го е испрати-
лъ. Това като знаете, влаженни
сте ако го правите. И като ѣда-
ха тѣ, рече: Истина ви казвамъ:
че единъ отъ васъ ще ма прѣда-
де. И тѣ наскърбени ташко, на-
чинаха сѣкой единъ отъ тѣхъ да
мѣ дѣла: да не вы да съмъ азъ, Гос-
поди? А той отговори и рече:
Който затопи съ мене ржка-та си
въ блюдо-то, той ще ма прѣдаде.
Сынъ человеческій отива, както е
писано за него: А горко на тоа
человѣкъ, чрѣзъ когото Сынъ че-
ловѣческій ще вѣде прѣдаденъ; до-
брѣ вы было, на тогосъ человекъ,
ако да не вы са родилъ. И отго-